

ТИКАЄМО В НОВІ ЧАСИ

В нових часах нові пісні співають,
Проходить вічна зміна поколінь,
А молоді того, що ми, не знають,
Для них минуле ─ тільки наша тінь.

Нелегко й нам майбутнє розуміти,
Не манить, а лякає новизна,
Бо так заплутує, аж страшно жити,
І простору, і часу кривизна.

Із фільму чорно-білого співати
Та слухати пісні тепліше нам,
Ті фільми розбирались на цитати,
І душі наші залишались там.

Як дивишся тягучу мелодраму,
Чекаючи щасливого кінця,
Немов попутно лиш зайшов до храму,
В руці лише стебло без корінця.

Сьогодні всі “боліють” за крайну ─
Розпал патріотичних почуттів,
Та бачать лише себе, а не Людину,
Серед нових яскравих берегів.

Сліди епоха кожна залишила,

Колись трагедії писав Есхіл,
Після Шекспіра драми вже з'явились,
Тепер бездушні мелодрами тіл.

У світі торжествує насолода,
Все мати і нічого не робить,
А щоб здобути його й душі не шкода,
Цінується лише солодка мить.

В нові часи ідем-спішим без жалю ─
Борги лише для нових поколінь,
Не оглядаючись, вперед тікаєм,
Бездумно, без жалю та без сумлінь.

Дата написання вірша: 2021-01-14